

Božské ctnosti: víra, naděje, láska

Víra

Život je cesta na nejvyšší horu světa – na horu věčného života.

Těžko tam dojít vlastními silami, a tak rozumní lidé rádi přijmou pomoc zkušeného průvodce.

A jak už to bývá, na cestě si k němu vytvoří vztah.

Prvním rozměrem tohoto vztahu je víra.

Víra je, že mu svěří své životy.

Víra je, že naslouchají jeho hlasu, respektují jeho pravidla a jdou podle jeho rad.

Víra je, že mu každý den říkají: „Ano, buď vůle tvá...“ Ale ne v trpném významu: „Co se má stát, ať se stane“, ale v aktivním: „Chci udělat, co si přeješ, k čemu mě voláš. Chci udělat, co je dobré.“

Víra je následování, ve kterém se snoubí hledání, naslouchání a konání.

Víra bez následování je prázdné tlachání.

K čemu jsou slova uznání a pochvaly, která na adresu průvodce lidé pronášejí, když s ním nezačnou stoupat k vrcholu. Proto říká svatý Jakub: „Víra bez skutků je mrtvá.“

Věřit, znamená naslouchat průvodci a následovat ho.

Toto následování je však nesmírně náročné a stojí nás všechny naše síly. Hold hora života nedá nikomu nic zadarmo.

I při nejlepší vůli a největším odhodlání se během putování unavíme. Občas se chceme ulít, zkrátit si cestu, sem tam někde zapadneme, zraníme se, ztratíme se.

A tu skutečně poznáváme svého průvodce. Nekřičí na nás, neodsuzuje nás, neoponechá nás svému osudu, ale trpělivě se pro nás vrací, hledá nás a pomáhá nám. Jedním slovem nás miluje. Vede nás po cestě s nekonečně trpělivou láskou.

Ba co víc, aby nás zachránil, obětoval za nás svůj život.

Jedna mladá žena chodila s horským záchranářem, který krátce před svatbou při záchranné akci tragicky zahynul. Po třech letech přišla k jeho hrobu s malým chlapcem. „Kdo to je?“, zeptal se chlapec, když viděl fotografii na pomníku. „Tvůj tatínek.“ „A proč tu je?“ „Protože zemřel, když pomáhal druhým lidem.“ Od hrobu přišli ke kříži, aby se za tatínka pomodlili. Chlapec se podíval na korpus Krista a zeptal se: „Kdo to je?“ „Pán Ježíš.“ „A proč tu je?“ „Aby pomohl tatínkovi do nebe.“

Láska

Když si uvědomíme, co pro nás Bůh udělal a dělá, začne v nás klíčit láska. On je tak věrný, obětavý, laskavý, kdo by se do něj nezamiloval. Kdo by nechtěl jeho lásku opětovat. **Tato láska potká každého, kdo se s vírou vydá na cestu života.** U někoho přijde dřív, u někoho později, ale **u všech způsobí úžasnou změnu.**

Už nemusím, ale mohu.

Už nemusím dodržovat Desatero, ale mohu podle jeho rad žít a ušetřit si mnoho bolestí. Už nemusím odpouštět, ale mohu šířit smíření, odpuštění a pokoj. Už nemusím chodit do kostela a modlit se, ale mohu a chci. Už to není povinnost, ale setkání laskavým přítelem.

Bez námahy a skřípění zubů je najednou život s Bohem krásný a snadný.

To je cíl víry – ctnost lásky. Víra přivádí k lásce a láska posiluje víru. Jsou navzájem spojeny. **A jejich společným plodem je naděje.**

Naděje

Když poznám, jak jsem milovaný, probouzí to ve mě oprávněnou naději. I když se na cestě ztratím, vím, že On mě bude hledat. Říká se, že naděje umírá poslední. Když horolezci uváznou na nějakém nehostinném místě, nejdéle přežijí ti, kteří mají nejsilnější naději.

Co posiluje naději?

Vědomí, že mě hledá někdo, kdo mě miluje. Komu věřím, že jeho láska je skutečná a hluboká, protože mi ji již mnohokrát prokázal.

Vzpomínám na to, co pro mě udělal, a vím, že se mě opět ujme a že vše dobře dopadne. On je přece průvodce mocný a moudrý, plný lásky a slitování...

Víra, láska, naděje, jsou tři Božské ctnosti, které nám otevírají cestu k šťastnému, věčnému životu s Bohem tady na zemi i jednou na věčnosti.

Věřit, znamená otevřít se Bohu a jeho zjevení, abychom mohli vidět a zakoušet jeho lásku. Milování je spontánní odpověď na Boží lásku, která se nám zjevuje skrze víru. A tato víra prodchnutá láskou je pramenem naděje, která je světlem našeho života.

A na začátku toho všeho stojí naše ANO Průvodci.

Naše odhodlání jít cestou života s ním. Naše touha slyšet jeho hlas, poznávat jeho moudrost a naše odhodlání jít za ním. Pro tuto cestu není nikdy pozdě.

I ten nejztracenější hříšník se může rozhodnout jít po ní, a dostane se mu pomoci. Průvodce trpělivě čeká na naše ano. Vydáme se na cestu?